

Františkovo slovo

č.63

Bůh sám je darem i dárce

Setkání mladých na památku bratra Rogera

Ávilské oslavy 500 let od narození sv. Terezie

Svatý otec vyžaduje ryzost kněžského života

Papežské poselství na kongres Kolumbových rytířů

Svatý otec připomenul svátek Panny Marie Sněžné

Papež o selhání manželského svazku: Neexistují jednoduché návody

Evropa a její odmítající zdi

Papežův list k pětistému výročí evangelizace Východního Timoru

Svět nesmí netečně hledět na pronásledování křesťanů, vyzývá papež František

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Bůh sám je darem i dárce

Drazí bratři a sestry, dobrý den.

Tuto neděli pokračuje čtení ze šesté kapitoly evangelia sv. Jana. Po rozmnožení chlebů se lidé vydali hledat Ježíše a nakonec ho našli nedaleko Kafarna. Ježíš dobře rozumí důvodu jejich nadšení a tomu, proč jdou za ním, a ukazuje jim to s naprostou jasností: „Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chlebů (Jan 6,26).“ Ve skutečnosti jdou tito lidé za Ježíšem kvůli hmotnému chlebu, který předchozího dne utišil jejich hlad, když Pán rozmnožil chleby; nepochopili, že tento chléb, který byl rozlámán pro tolik lidí, pro mnoho z nich, byl výrazem lásky samotného Ježíše. Větší hodnotu přičli chlebu než tomu, kdo jim ho daroval. Před touto duchovní zaslepeností Ježíš varuje a ukazuje, že je třeba vidět, kdo stojí za tímto darem, a objevit a poznat jeho dárce. **Bůh sám je darem i dárce. A tak v tomto chlebu, v tomto gestu mohou lidé nalézt Toho, kdo jej dává, tedy Boha. Vybízí nás k tomu, abychom se otevřeli způsobu vidění, které se zaměstnává nejen každodenními starostmi o pokrm, oblečení, úspěch nebo kariéru.** Ježíš hovoří o jiném pokrmu, o pokrmu, který nepodléhá porušení, a ten je dobré hledat a přijímat. Vybízí nás: „Neusilujte o pokrm, který pomíjí, ale o pokrm, který zůstává k věčnému životu; ten vám dá Syn člověka (v. 27).“ Tedy říká: **hledejte spásu a setkání s Bohem.**

Těmito slovy nám Ježíš chce ukázat, že kromě fyzického hladu v sobě člověk zakouší také jiný hlad – a všichni tento druh hladu známe – totiž hlad mnohem důležitější, který nemůže být nasycen obvyklým pokrmem. Jedná se o hlad po životě, o hlad po věčnosti, který dokáže utišit pouze On, protože je „chlebem života“ (v. 35). Ježíš nezbavuje člověka starostí o každodenní chléb, o to, co umožňuje člověku žít, nikoliv. Ale Ježíš nám připomíná, že pravý význam našeho pozemského života spočívá v cíli, ve věčnosti, v setkání s Tím, který je darem i dárce, a připomíná nám také, že lidské dějiny s jejich utrpením i radostmi musí být nahlíženy z hlediska věčnosti, tedy s pohledem upřeným k obzoru konečného setkání s Ním. A toto setkání osvěcuje všechny dny našeho života. Pokud myslíme na toto setkání, na tento veliký dar, pak malé dary života, i utrpení a starosti, budou naplněny světlem naděje na toto setkání: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit (v. 35).“ Těmito slovy odkazuje na eucharistii, na tento největší dar, který sytí duši i tělo. Možnost setkávat se s Ježíšem a přijímat jej jako „chléb života“ dává význam a naději naší životné cestě, která je často tak klikatá. A tento „chléb života“ je nám dáván spolu s úkolem, abychom ze své strany tišili duchovní i tělesný hlad našich bratří a sester tím, že hlásáme evangelium. Svědectvím našeho bratrského postoje, plného solidarity s bližním, zpřítomňujeme Krista a jeho lásku mezi lidmi.

Panna Maria kéž nás podporuje v tomto hledání a následování jejího syna Ježíše, neboť on je pravým a živým chlebem, který nepomíjí, ale zůstává k věčnému životu.

3.8.2015

Setkání mladých na památku bratra Rogera

Taizé. Francouzské vesnice Taizé se připravuje na mimořádné oslavy. V letošním roce si totiž ekumenická komunita z Taizé připomíná několik důležitých výročí.

Letošní 12. květen byl dnem nedožitých stých narozenin zakladatele komunity bratra Rogera Schütze, na 16. srpna naopak připadne desáté výročí jeho smrti. Navíc toto společenství v letošním roce slaví 75. výročí svého

založení. Poprvé za dobu existence komunity se všichni její členové z celého světa sejdou v Taizé.

Vrcholem oslav bude týden od 9. do 16. srpna, kdy se v Taizé bude konat „shromáždění za novou solidaritu“ určené zejména mladým ve věku od 18 do 35 let. Program tohoto setkání nabídne vedle ranní společné modlitby také doprovázenou meditaci na trojici témat: radost, prostota a milosrdenství. Chybět nebudou ani svědectví osob angažovaných ve službě společnosti a odpolední workshopy.

Na neděli 16. srpna odpoledne je naplánována vzpomínková bohoslužba na památku bratra Rogera, na níž přislíbilo účast na sto představitelů různých křesťanských církví i zástupci dalších náboženství.

Od 30. srpna do 6. září se naopak bude konat mezinárodní konference, která se bude věnovat odkazu bratra Rogera pro teologické myšlení. Setkání je určeno mladým teologům do 40 let.

3.8.2015

Ávilské oslavy 500 let od narození sv. Terezie

Vatikán/Ávila. „Nalézt v kontemplativní modlitbě a rozjímání sv. Terezie od Ježíše zdroj pravého poznání a skutečných hodnot.“ Uvedenými slovy vyjadřuje papež František aktuálnost této karmelitánské světice v listu, který včera zaslal prostřednictvím státního sekretáře kardinála Pietra Parolina do Ávily u příležitosti meziuniverzitního kongresu, který nese název „Svatá Terezie od Ježíše, učitelka života“. Papežův list přečetl na zahájení kongresu ávilský biskup Jesús García Burillo. Setkání, které organizuje Katolická univerzita v Ávile, se účastní na 450 teologů a badatelů z 26 zemí a koná se v rámci oslav 500. výročí narození sv. Terezie. Během uvedené meziuniverzitní konference jí bude symbolicky udělen čestný doktorát.

Svatá Terezie z Ávily (1515–1582), kterou papež Pavel VI. roku 1970 prohlásil za učitelku církve, za svého života nezískala žádný akademický titul, neboť ženy, natož řeholnice, v té době nemohly studovat na univerzitě. Přesto sv. Terezie se zájmem četla spisy duchovních klasiků i současníků a dosáhla znalosti v teologii na takové úrovni, která byla výjimečná i mezi šlechtici. Je známou autorkou významných spisů o duchovním životě, jako Cesta k dokonalosti nebo Hrad v nitru, a dalších knih, ve kterých reflektuje zkušenost člověka v životě s Bohem.

4.8.2015

Svatý otec vyžaduje ryze kněžského života

Vatikán. Církev si dnes připomíná liturgickou památku sv. Jana Marie Vianneye, patrona kněží v duchovní správě. Odkaz faráře arského je téměř sto padesát let od jeho smrti stále platný také pro dnešní kněze a z mnoha hledisek připomíná pastorační styl papeže Františka, soudí **kard. Beniamino Stella**, prefekt Kongregace pro klérus.

*"Byl to pastýř, který stál velmi blízko svému stádcí, sdílel s ním jeho životní příběh a také chudobu tehdejší doby. Ve své životní prostotě a osobní chudobě byl pro lidi velikým vzorem. **Jednoduchost a chudoba jsou dvě ctnosti, které jsou také v dnešním světě navýsost aktuální. Pokud kněz vystupuje pokorně, chudě a prostě, má větší šanci, že mu lidé porozumí.**"*

Sv. Jan Maria Vianney žil jako farář mezi svým lidem a strávil dlouhé hodiny ve zpovědnici. Papež František svým pastoračním stylem odkazuje k faráři arskému...

*"Myslím, že jedním z podstatných a důležitých poselství papeže Františka je **hlásání milosrdenství. Opakovaně vyzývá kněze, aby ve zpovědnici přijímali hříšníky s otevřeným srdcem. Tomuto umění učil právě farář arský.** Zároveň nás papež František učí, abychom si také my, kněží, navykli na pravidelnou zpověď. Letos v březnu jsme papeže viděli, jak při kající liturgii poklekl před svým zpovědníkem v bazilice sv. Petra. Myslím si, že by se nám tento výjev měl vryt do paměti. Papež vyslovil a stále opakuje, že je hříšník. A každý hříšník potřebuje očistu a setkání s Božím milosrdenstvím. Myslím, že papeže se svatým farářem arským spojuje hlásání a uplatňování milosrdenství jak vůči druhým, tak sami vůči sobě."*

Blíží se Svatý rok milosrdenství. Co od něho očekáváte – a to zejména pro kněžskou službu?

"Dnešní kněží hodně pracují. Přál bych si proto, aby jim Rok milosrdenství přinesl ještě více práce, avšak nikoli úřednického rázu, nýbrž ryze kněžské práce. V tom smyslu, že jejich setkávání s Bohem vydá své plody v liturgickém životě, ve svátosti smíření a v nezbytném prohloubení víry. Věřím, že jubilejní rok přinese kněžím opravdu kněžskou práci, která je ještě více unaví, ovšem ve významu zdravé únavy, námahy, úsilí a oběti, kterou chce Bůh a kterou si přeje papež."

Máte možnost rozmlouvat se Svatým otcem – co mu nejvíce leží na srdci v souvislosti s kněžskou službou?

"Vzpomínám si na jedno květnové setkání zde v Kongregaci pro klérus, kterou papež navštívil v rámci svých pochůzek po kuriálních úřadech. Tehdy řekl: Hodně se mluví o reformě římské kurie, ale ta souvisí s reformou církve, tedy s opětovným objevením evangelia. A k této obnově církve dospějeme pouze prostřednictvím kněžské služby." Vracíme se tedy ke stále platné otázce –závažnosti kněžské služby v kontextu církevního života. Papež si velmi přeje, aby život kněží byl autentický, a jde v tom kněžím příkladem. V životě papeže Františka, v jeho kněžském a biskupském stylu se projevují všechny zásadní nároky, které církev klade na život kněží: modlitba, osobní kázeň, apoštolská oddanost, láska ke svěřenému stádcí a sdílení života s křesťanským lidem. Lidé naslouchají tomu, co říkáme, dívají se, jak se chováme, ale především si všimají toho, čím jsme."

5.8.2015

Papežské poselství na kongres Kolumbových rytířů

USA. Od pondělí do čtvrtka probíhá ve Filadelfii každoroční setkání Kolumbových rytířů, největšího světového laického sdružení, které čítá téměř dva miliony mužských členů. Letošní téma konference zní: "Stvořitel nás obdaroval životem a svobodou". Papež František pozdravil účastníky konference písemným poselstvím, ve kterém oceňuje stálé veřejné svědectví řádu Kolumbových rytířů, kterým stvrzuje křesťanský význam manželství. **Svätost manželství, píše Svatý otec, stojí ve Stvořitelově plánu jako přirozená instituce a jako celoživotní svazek věrnosti a lásky mezi mužem a ženou, který je zaměřen na jejich zdokonalení a posvěcení.** V dnešní době, zdůrazňuje papež František, je instituce manželství vystavena útoku mocných kulturních sil. Věřící jsou proto povoláni svědčit o této

základní pravdě biblické víry a přirozeného práva, která je zásadní pro existenci spravedlivého a prozíravého společenského řádu. Od dnešních křesťanů se vyžaduje veliká moudrost a vytrvalost při nakládání s morálními, sociálními a politickými výzvami současné doby, doplňuje Petrův nástupce.

V souvislosti s letošním tématem konference Kolumbových rytířů papež upozorňuje na povinnost amerických katolíků vědomě bránit onu svobodu, na které byl vystaven jejich národ, počínaje svobodou vyznání. **Náboženská svoboda**, podotýká Svatý otec, je úhelným kamenem. **Nesmí být vnímána jako pouhá svoboda bohoslužebného kultu, nýbrž jako možnost mluvit a jednat ve shodě s vlastním svědomím, a to jak na individuální, tak na institucionální rovině. Toto právo, varuje papež, je však ohroženo invazní veřejnou politikou a rostoucím vlivem kultury, která klade domnělá individuální práva výše než obecné dobro.** Z toho vyplývá nutnost mobilizovat svědomí všech občanů, které nehledě na jejich stranickou nebo náboženskou příslušnost, znepokojuje všeobecné zdraví společnosti, vyzývá papež František ve svém dnešním poselství Kolumbovým rytířům.

Konferenci tohoto sdružení ve Filadelfii zahájila mše svatá, slavená místním arcibiskupem Charlesem Chaputem. Spolu s ním koncebrovalo 11 kardinálů a téměř sto biskupů z celého světa, včetně blízkovýchodních zemí. Kolumbovi rytíři totiž zahájili rozsáhlou sbírku na pomoc křesťanům v Sýrii a Iráku. Pomoc pronásledovaným křesťanům byla základním rysem nejstaršího katolického sdružení Spojených států amerických již od samého jeho založení před více než 130 lety (1881). Kolumbovi rytíři ve dvacátých letech minulého století založili fond na podporu pronásledovaných mexických katolíků. V loňském roce členové sdružení věnovali na všeobecné charitativní projekty 198 milionů dolarů a 290 tisíc hodin dobrovolnické práce.

5.8.2015

Svatý otec připomenul svátek Panny Marie Sněžné

Řím. Pátý srpen je v liturgickém kalendáři římské církve dnem svátku Panny Marie Sněžné, který je oslavou zasvěcení první římské baziliky Bohorodičce Panně Marii. V tomto kostele je zbožně uctíván starobylý mariánský obraz, který nese titul *Salus populi romani*, tedy „ochrana římského lidu“. Toto vyobrazení Matky Boží je zvláště drahé papeži Františkovi, který se před ním uchyluje k modlitbě před významnými apoštolskými cestami.

Také při dopolední generální audienci **Svatý otec** připomenul dnešní mariánský svátek v pozdravu italským poutníkům.

„Drazí mladí, vzývejte Boží Matku, abyste pocítili něhu její lásky. Drazí nemocní, modlete se k ní v okamžicích kříže a utrpení. Drazí novomanželé, pohlížejte na ni jako na vzor vaší manželské pouti ve vzájemné oddanosti a věrnosti“.

Vyzval papež František. Slavnosti posvěcení mariánského chrámu předchází modlitební triduum, které vrcholí dnešní ranní mší svatou a večerní tradiční sněhovou nadílkou, vytvořenou z okvětních plátků bílých květů. Mariánská úcta je jedním z základních rozměrů současného pontifikátu, uvedl pro Vatikánský rozhlas arcikněz baziliky, **kard. Santos Abril y Castello**:

„Papež František tuto úctu velice dobře projevuje. Velmi často sem přijíždí na návštěvu – od začátku pontifikátu to bylo třídvacetkrát. Již den po zvolení přišel, aby svěřil svou petrovskou službu pod ochranu Matky Boží. Chce nás povzbudit k tomu, abychom rozvíjeli ryzí mariánskou úctu, která vychází z tohoto výsadního místa. Svatý otec nás neustále vyzývá, abychom nesli lásku, kterou jsme dostali od Pána, na všechny existenciální periferie.“

V tomto okamžiku je toho velice zapotřebí. Máme hledět na jiné lidi, vzájemně se respektovat a pomáhat si, stavět vyváženější a bratrštější svět."

připomenul arcikněz římské baziliky Panny Marie Větší, kard. Santos Abril y Castello.

Generální audience

5.8.2015

Zraněná rodina - 2. část

Papež o selhání manželského svazku: Neexistují jednoduché návody

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Touto katechezí se vrátíme k našemu zamyšlení nad tématem rodiny. Posledně jsme hovořili o rodinách, které jsou zraněné vzájemným nepochopením mezi manžely, dnes bych chtěl věnovat naši pozornost jiné skutečnosti: **totiž jak se starat o ty, kdo v důsledku nevratného selhání jejich manželského svazku uzavřeli nový (civilní) sňatek.**

Církev velmi dobře ví, že taková situace odporuje křesťanské svátosti manželství. Přesto ve svém pohledu učitelky čerpá vždy ze svého mateřského srdce; srdce, které je oživováno Duchem svatým a vždy hledá dobro a spásu lidí. To je důvod, proč cítí jako svou povinnost „z lásky k pravdě ... dobře rozlišovat jednotlivé situace“. Těmito slovy se vyjádřil svatý Jan Pavel II. v apoštolské exhortaci *Familiaris consortio* (č. 84) a jako příklad uvedl rozdíl mezi tím, kdo utrpěl rozpad manželství, a tím, kdo jej způsobil. Je třeba takto rozlišovat.

Když se díváme na tyto nové svazky očima malých dětí, ještě naléhavěji vidíme, že **je třeba v našich společenstvích rozvíjet skutečné přijetí osob, které prožívají uvedenou situaci**. Proto je důležité, aby styl, jakým se v našich společenstvích mluví, a postoj vůči těmto osobám byl veden opatrnou pozorností, zejména k nejmenším. Děti totiž těmito situacemi trpí nejvíce. Vždyť **jak bychom mohli těmto rodičům doporučit, aby dělali vše pro výchovu svých dětí v křesťanském životě a dávali jim příklad přesvědčivé a praktikované víry, kdybychom je zároveň drželi v odstupu od života církevního společenství, jako by z něho byli vyloučeni? Je třeba jednat tak, abychom nenakládali další břemena nad rámec těch, která děti v těchto situacích už musí snášet!** Bohužel, počet těchto dětí je opravdu velký. Je důležité, aby pocítily, že církev je jako matka pozorná ke všem (svým dětem) a vždy připravená k naslouchání a k setkání.

Církev v těchto posledních desetiletích ve skutečnosti nebyla necitlivá ani nečinná. Díky prohloubení, jež učinili její pastýři a potvrdili moji předchůdci (v papežské službě), velmi vzrostlo vědomí, že je potřeba bratrského a pozorného přijetí, v lásce a v pravdě, vůči pokřtěným, kteří uzavřeli nový (civilní) sňatek po selhání jejich svátostného manželství; ve skutečnosti tyto osoby nejsou exkomunikovány a nesmí se s nimi jednat, jako by byly vyloučené z církve: tito lidé jsou stále součástí církve.

Papež Benedikt XVI. zasáhl do této otázky, když naléhavě vyzýval k pozornému rozlišování a moudrému pastoračnímu doprovázení, neboť si uvědomoval, že neexistují „jednoduché návody“ (Proslov na VII. Světovém setkání rodin, Milán, 2. června 2012, odpověď č. 5).

Odtud se odvíjí opakovaná výzva pastýřů církve otevřeně a důsledně ukazovat připravenost církevních společenství přijímat (do svého středu tyto osoby) a povzbuzovat je, aby žily a rozvíjely svou přináležitost ke Kristu a k církvi, a sice modlitbou, nasloucháním Božím slovu, účastí na liturgii, křesťanskou výchovou svých dětí, obětavou láskou a službou chudým a úsilím o spravedlnost a mír.

Biblický obraz Dobrého pastýře (*Jan 10,11-18*) v sobě shrnuje poslání, které Ježíš dostal od svého Otce: totiž aby dal život za své ovce. Stejný postoj je vzorem také pro církev, která přijímá své syny a dcery jako matka, která za ně dává svůj život. „Církev je povolána, aby byla vždy otevřeným domem Boha Otce.“ – Žádné zavřené dveře! – „Všichni se mohou určitým způsobem účastnit života církve, všichni mohou být součástí jejího společenství. Církev (...) je otcovským domem, kde je místo pro každého člověka s jeho životními obtížemi.“ (*Evangelii gaudium*, č. 47)

Podobně jsou všichni křesťané povoláni napodobovat Dobrého pastýře. Zejména křesťanské rodiny s ním mohou spolupracovat tím, že se budou ujímat zraněných rodin a budou je doprovázet v životě víry ve společenství. Každý ať přispěje svou částí k přisvojení si postoje Dobrého pastýře, který zná každou ze svých ovcí a žádnou z nich nevyklučuje ze své nekonečné lásky.

6.8.2015

Evropa a její odmítající zdi

Calais. Tvrdá opatření evropských zemí, která zabraňují vstupu migrantů, kritizuje článek na titulní straně vatikánského listu *L'Osservatore Romano* (5.8.2015). Popisuje zejména situaci ve francouzském Calais, kde se stovky migrantů snaží v noci proniknout do Eurotunelu a dostat se na území Velké Británie. Migrantí táboří po tisících poblíž francouzského železničního terminálu. Pořádkové síly proti nim zasahují slzným plynem, pepřovými spreji a elektrickým ohrazením železniční trati. Za poslední dva měsíce zemřelo při pokusu o přechod hranic 10 lidí. Vatikánský deník upozorňuje, že britská vláda nedávno předložila návrh zákona, který trestá odnětím svobody pronajímatele, jenž by poskytl ubytování nelegálním migrantům. V případě žadatelů o azyl je povinen je vystěhovat, pokud žádost o azyl propadla anebo nebyla přijata, a to bez soudního rozhodnutí, což je v britském právním řádu bezprecedentní přístup.

K situaci se vyslovili Biskupská konference Anglie a Walesu a biskup francouzského Troyes, mons. Marc Stenger. Britští biskupové vyzývají francouzské i anglické politiky, aby „uznali zoufalství lidí, kteří žádají o azyl“. Vyzývají vládu Spojeného království, aby spolupracovala s vládami, humanitárními organizacemi a církevními společenstvími ve výchozích zemích migrantů. „**Otázku migrace nelze vyřešit pouze technickými opatřeními**“, doplňuje francouzský biskup Stenger. „Migranti nejsou teroristé“, pokračuje. „Jsou to lidské bytosti s vlastním životním příběhem a důstojností, nikoli čísla, která se po sloupcích řadí ve statistikách“. Biskup, který zároveň vede francouzskou větev sdružení *Pax Christi*, pochybuje o evropské ochotě hledat nové metody integrace migrantů, či řešení konfliktů v jejich výchozích zemích. V Calais se přitom shromažďují uprchlíci ze Sýrie, Jižního Súdánu, Eritreje a jiných oblastí válečných střetů. „Násilnosti v Calais tak poukazují zejména na nedostatek soudržnosti v evropské politice ohledně přijímání migrantů, legalizace jejich pobytu a poskytnutí pracovního povolení“, uzavírá francouzský biskup.

6.8.2015

Papežův list k pětistému výročí evangelizace Východního Timoru

Vatikán/Dili. Nevelký asijský stát Východní Timor se připravuje na slavnost Nanebevzetí Panny Marie, která se letos pojí s oslavami pětistého výročí evangelizace této země. Papež Františka na nich bude zastupovat státní sekretář Svatého stolce, kard. Pietro Parolin. Ve jmenovací listině papež zdůrazňuje, že je správné a vhodné patřičně připomenout příchod dominikánských misionářů na asijský ostrov. Po dlouhé cestě a překonání mnoha těžkostí se misionáři roku 1515 vylodili na východní části ostrova, který byl portugalskou kolonií.

Východní Timor nabyl nezávislost teprve mnohem později, v roce 1975, avšak vzápětí jej obsadila Indonésie, čímž opětovně začal krvavý boj za svobodu. Tvrdý útlak převážně katolického civilního obyvatelstva odsoudilo mezinárodní společenství v čele s Organizací spojených národů, avšak vyhlášení nezávislé Demokratické republiky Východní Timor se dostavilo až roku 2002.

„Po kýženém a šťastném zrodu vaší vlasti“, připomíná papež obyvatelům Východního Timoru, „však nechyběla mnohá bolestná překvapení“. Petrův nástupce proto místní církve vyzývá, aby upomínala, na jakých základech má spočívat společnost, hodná člověka a jeho transcendentálního osudu. Východotimorská církev má být „kritickým vědomím národa a kvůli tomu si má uchovávat nezbytnou nezávislost na politické moci, které má přenechat zodpovědnost za obecné dobro společnosti a jeho podporu“. Církvi má být ponechána svoboda „hlásat evangelium v jeho celistvosti, i když tím jde proti proudu, a hájit hodnoty, které obdržela a kterým má zůstat věrná“, upozorňuje dále papež František. Právě tyto hodnoty totiž inspirovaly první evangelizátory Východního Timoru před pěti stoletími, uzavírá Svätý otec jmenovací listinu, adresovanou papežskému legátovi.

6.8.2015

Svět nesmí netečně hledět na pronásledování křesťanů, vyzývá papež František

Vatikán. Církev nezapomíná na křesťany, pronásledované v Iráku, a **žádá mezinárodní společenství, aby se probralo z netečnosti, s jakou pohlíží na zločiny odehrávající se v této zemi**, píše papež František v listě, adresovaném patriarchálnímu vikáři Jordánska, mons. Marounovi Lahamovi. Osobní list Svätého otce předá sekretář Italské biskupské konference, mons. Nunzio Galantino, který v příštích dnech odcestuje do Jordánska. Právě před rokem na jordánském území našli útočiště iráckí křesťané, vyhnání ze svých domovů tzv. Islámským státem. Papež svým dopisem touží dodat naději všem, kteří pod násilným tlakem opustili své domy a pozemky. František v něm opětovně hovoří o „krutém, nelidském a nevysvětlitelném pronásledování křesťanů v mnoha částech světa, které je důsledkem fanatismu a nesnášenlivosti a často se odehrává před mlčenlivým zrakem okolí“. Tito křesťané, „ponižování a diskriminování kvůli své věrnosti evangeliu, jsou mučedníky dneška“, zdůrazňuje papež a vyzývá k solidaritě s těmito oběťmi. „Církev nezapomíná a neopouští své děti, vyhoštěné kvůli jejich víře. Víme, že k nebi denně stoupá modlitba za tyto bratry, ke které se pojí uznání za svědectví, jež nám poskytují“.

Papež vyjadřuje hlubokou vděčnost „společenstvím, která se ujala těchto bratrů a neodvrátila od nich zrak, čímž dosvědčila Kristovo vzkříšení ve sdílené bolesti a solidární pomoci“. Svätý otec oceňuje tuto bratrskou službu, která vnáší světlo do temných okamžiků bytí a která se sklání nad utrpením, jež by mohlo udusit naději. V závěru svého listu se obrací k mezinárodnímu společenství s výzvou, aby jen nečinně nehledělo na nepřijatelný zločin pronásledování křesťanů, který se znepokojivě odchyluje od dodržování základních lidských práv a zabraňuje obohacujícímu soužití národů, kultur a vyznání. Kéž by veřejné mínění projevovale stále větší pozornost a vědomou účast vůči pronásledování křesťanů a náboženských menšin, přeje si papež František.